

РЕШЕНИЕ

№ 2379

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **183** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.14, ал.3, изр.5-то от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ)

Образувано е по касационна жалба на Кмета на СО – Район „Овча купел“ против Решение № 20044383 от 24.06.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, постановено по гр.д. № 52012/2018г., предявена чрез юрк. В. П. - САК, с посочен съдебен адрес [населено място], [улица]Ш № 136В .

Твърди се, че съдебният акт е неправилен съгласно чл. 209, ал. 1, т. 3 АПК. Същият не е съобразен със събрания по делото доказателствен материал и не отговаря на материалния и процесуалния закон. По – конкретно прави оплакване, че в постановеното решение на СРС съдебният състав не е съобразил разпоредбата на чл.135, ал.6 от ЗУТ. Счита че при изготвянето на съдебно - техническата експертиза ВЛ е следвало да вземе предвид новият регулационен план на „Софийски околовръстен път“, обстоятелството което последният е пропуснал. Отделно, тезата се аргументира и с факта, че процесния съдебен акт е немотивиран, тъй като страда от липса на конкретни и ясни указания- самостоятелно основание за неговата отмяна.

В проведеното публично заседание по делото, касаторът се представлява от юрк. М., която моли оспореното решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Д. С. А., чрез процесуалния си представител - адв.С., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените разноски по делото, за които прилага договор за правна защита и съдействие.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а оспореният съдебен акт за правилен и законосъобразен.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.209 от АПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното съдебно решение с материалния закон, Административен съд София – град, XI ти касационен състав намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е срещу акт, подлежащ на касационно оспорване и от лице, легитимирано да оспори съдебното решение-страна по делото, за която решението е неблагоприятно. Спазен е и законово установеният преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена по делото от СРС фактическа обстановка е, че ответника Д. С. А. е наследник на В. Т. Д., починал на 26.07.1935г.

Със Заповед № РД -09-176/19.09.2014г., издадена от Кмета на СО Район „Овча купел“ е одобрено решение на РЕСУТ(Протокол №23 от 01.07.2014 г.) за определяне на застроената част на стари имоти с пл. № 230 и № 231 от кадастрален лист № 444 и № 445 по кадастрален план от 1950, попадащи в РП на[жк], одобрен със Заповед № РД 50-307/20.04.1995г.

С влязло в сила решение и допълнително решение, постановени по гр. дело № 10965/2007г. на СРС, 41 състав, потвърдено с решение по гр.дело № 7535/12г. по описа на СГС, е признато за установено спрямо ОСЗ-Овча купел и СО, че наследниците на В. Т. Д. имат право да възстановят собствеността си върху 14 броя земеделски земи, сред които и имоти с пл. № 230 и № 231 в местността „Върбите“.

Приел е още, че от събраните по делото доказателства включително и СТЕ, се установява, че върху двата имота няма изградени нито сгради, нито постройки, както и че върху същите не са констатирани никакви изпълнени мероприятия по прилагане на плана, в частта му за озеленяване.

Колкото до пресичащото терена дере, първоинстанционният съд е отчетел обстоятелството, че последното е част от естествения релеф и не е строителен обект.

При тези фактически установявания, СРС е обусловил извод, че е неодобрени устройствени планове не следва да се съобразят, поради което и неправилно административният орган е определил свободните от застрояване площи.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

С оспореното решение, съдът е отменил обжалваната заповед № 09-176/19.09.2014г. на Кмета на СО, район „Овча купел“ , с която е определена застроената част на стари имоти с пл.№№230 и 231 от кадастрален лист № 444 и 445 по кадастрален план от 1950г., попадащи в РП на[жк], одобрен със Заповед № РД 50-307/20.04.1995г. и преписката е върната на СО – район “Овча купел“ за ново произнасяне съобразно мотивната част на решението.

Контролът за правилност на решението, дължим от настоящата съдебна инстанция, е

ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Районният съд не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Настоящата съдебна инстанция констатира, че оспореното при постановяването на решението, СРС е обсъдил доказателствата по преписката и предпоставките по ЗСПЗЗ за възстановяване на собствеността, като е мотивирал решението си съобразно тях и е решил спора по същество, в съответствие с императивната норма на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ.

Позовавайки се на заключението на СТЕ, СРС правилно е приел, че върху конкретните имоти няма изградени постройки и сгради, не е реализирани никакви мероприятия по прилагането на плана за озеленяването им.

На терена не се констатира и прилагане на плана в частта му за новоприетата улица, не са материализирани и нанесени на терена улично- регулационните линии, няма данни за прокарани и предвидените в уличния сервитут инженерни мрежи и инфраструктурни съоръжения, върху трасето не е приложена никаква настилка, асфалт или друг вид, не са нанесени, трасирани предвидените тротоари, водостоци, канавки и други отводнителни съоръжения.

При преценката относно наличие на пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, е необходимо да се изследва не дали имотът е застроен, а дали като цяло е зает от реализирано комплексно мероприятие на държавата, по отношение на което и незастроеният терен има обслужващо значение, поради което заявителят следва да бъде обезщетен по реда на чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ.

От изложеното следва, че наведените доводи от страна на касатора са неоснователни.

При този изход на спора на ответника се дължат направените и своевременно заявени разноски по делото, които предвид представения Договор за правна защита и съдействие, възлизат на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XI ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20044383/ 24.06.2022г. по гр.д. № 52012/2018г., по описа на СРС,38 състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. С. А. сумата от 1500 (хиляда и петстотин) лева, представляваща извършените разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: